Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

oratione delecta tua pnuncia. ñ lingua. s; cõscientiæ
tuæ memoria. æ tẽ demũ spa miãm posse te cõsequ.
si habueris in mente peccata tua cõtinue. numq̃
malũ aduersũ pximũ in corde retinebis. Non dico
sincerũ t̃ sit peccatorẽ te esse. hoc quippe ñ ita ualeæ
humiliare mente sobriamq; pficere. sic ipsa speci
alit̃ considerata peccata. Adũsus nullũ malũ retine
bis in corde. illa portans in animo. ñ irasceris. nulli
detrahis. ñ sapies altũ. ñ recedis iterũ ñ uolueris in
peccata. s; ad bonã spem uehementi consurgis. Intue
ris quanta bona ex peccatoræ recordatione generant̃. Se
bam̃ q̃ peccata mãa in cordibus nostris. Scio quidẽ qa
ñ ẽ tolerans anima hui̇ amaræ memoriæ. s; nos co
gnamus illa atq; conpellam̃. Oeli̇ quippe nob ẽ ut
nunc anima mordeatur ex recordatione peccati.
quã in futuro tempore supplicia senciatis sempiter
na. Nunc enĩ si recorderis peccatorũ tuorũ æ freq
quent̃ ea in cõspectu dei pnunciesæ pesi ei̇ clemen
tiã depceris cicius illa delebis. si aũ nunc obliuisca
ris peccatorũ tuorũ tẽ eæ recordaberis nolens. qn
in toto mundo publicabunt̃. æ in conspectu pferunt̃
omniũ. tam amicoræ tuoræ qm inimicoræ æ seõræ angloræ
celestiũq; uirtutũ. Non ꝓ ad dauid solũ dicebat. q
tu secreto fecisti. ego cuncti manifestabo. s; hoc æ
ad omnes nos dr. Timuisti inquit homines æ erubui
sti magis quã dm. Oculũ aut̃ dei iuuenis non es